

Sygn. akt VI P 54/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Północ w W. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marcin Bik
Protokolant:	Marek Matyka

po rozpoznaniu w dniu 31 sierpnia 2021 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa H. G.

przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w W. w likwidacji

o odszkodowanie

oddala powództwo.

Sygn. akt VI P 54/21

UZASADNIENIE

W dniu 14 października 2019 r. wpłynął pozew H. G. przeciwko Gminnej Spółdzielni (...) w W. o zasądzenie kwoty 13 500 zł tytułem odszkodowania wraz ustawowymi liczonymi od dnia doręczenia pozwanej pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powódka wskazała, że umowa o pracę rozwiązana została z nią przez prezesa zarządu, który nie był właściwie umocowany w tym zakresie. Uchwała powołująca go na prezesa zarządu została w dniu 27 marca 2018 r. uznana przez Sąd za nieważną. Wypowiedzenie umowy o pracę zostało więc dokonane z naruszeniem prawa. Powódka uzasadniła, że dopiero w tej dacie powzięła wiedzę o niezgodności z prawem rozwiązania umowy o pracę co usprawiedliwia tak odległy termin wytoczenia powództwa (pозew k. 1-4).

W dniu 30 lipca 2020 r. sprawa została przekazana do tutejszego Sądu przez Sąd Rejonowy w Otwocku I Wydział Cywilny (postanowienie k. 29).

Sąd zwrócił odpowiedź na pozew jako wniesioną po terminie (zarządzenie k. 59).

Na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2021 r. powódka podtrzymała powództwo. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Likwidator Spółdzielni podniosła, że w 2014 r. doszło do restrukturyzacji, zlikwidowano wszystkie punkty handlowe ponieważ były nieopłacalne, przynosiły straty. Z uwagi na proces restrukturyzacji nastąpiły zwolnienia. W przypadku powódki miało to miejsce w 2014 r. za 3-miesięcznym wypowiedzeniem powódka otrzymała również 3-miesięczną odprawę. Od tego czasu powódka się nie odwoływała strona pozwana podniosła, że uchwały dotyczące wyborów w Spółdzielni nie miały wpływu na to, że zwolnienie powódki było wolą i potrzebą pracodawcy w związku z

restrukturyzacją. Od 2015 r. Spółdzielnia nie prowadziła żadnego zatrudnienia poza główną księgową, osobą sprząającą i prezesem a później likwidatorem. Likwidator podniósł zarzut przedawnienia, wskazując, że okres, w którym powódka mogła się odwołać już minął (rozprawa k. 73).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka była zatrudniona u pozwanego na podstawie kolejno zawieranych umów o pracę na czas określony od dnia 3 kwietnia 2001 r. do dnia 6 lipca 2001 r., od dnia 6 lipca 2001 do 7 lipca 2002 r. na stanowisku kierownika sklepu spożywczo - przemysłowego. Następnie w dniu 5 lipca 2002 r. powódka została zatrudniona na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony w charakterze kierownika sklepu spożywczo - przemysłowego w Sklepie Gminnej Spółdzielni (...) w W., w pełnym wymiarze czasu pracy (umowa o pracę k. 7, umowa o pracę k. 8, umowa o pracę k.9; świadectwo pracy k.12 - 13). Wynagrodzenie powódki w ostatnim okresie zatrudnienia wynosiło 4.461,61 zł. (zaświadczenie k. 68).

W 2014 r. zlikwidowano wszystkie punkty w spółdzielni. Ówczesne władze rozpoczęły proces restrukturyzacji. W dniu 28 lipca 2014 r. pozwany wypowiedział umowę o pracę z zachowaniem 3 miesięcznego okresu wypowiedzenia, którego upływ przewidziano na dzień 31 października 2014 r. Jako przyczynę zakończenia stosunku pracy wskazano likwidację stanowiska pracy związaną z restrukturyzacją. Powódce przyznano odprawę pieniężną. Umowę o pracę z ramienia pozwanego rozwiązał z powódką prezes zarządu E. F. (rozwiązanie umowy o pracę k.10-11). Powódka otrzymała również świadectwo pracy. Nie odwołała się ani od wypowiedzenia, ani nie wniosła o sprostowanie świadectwa pracy (bezsporne).

Prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1754/15 z dnia 27 marca 2018 r. została stwierdzona nieważność uchwał rady nadzorczej pozwanego z dnia 28 czerwca 2014 r. Nr 2/06/2014 w sprawie wyboru członka zarządu i prezesa zarządu E. F. (kserokopia wyroku k.14-15; uchwała k.17).

Powódka w dniu 29 stycznia 2019 r., działająca przez profesjonalnego pełnomocnika, wystosowała do pozwanego pismo z wezwaniem do zapłaty kwoty 13 500 zł tytułem odszkodowania z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę. W piśmie z dnia 8 lutego 2019 r. pozwany odpowiedział, że prezes zarządu E. F. w spornym czasie był prawidłowo umocowany do reprezentowania pozwanego (pismo k. 18-19; odpowiedź na wezwanie do zapłaty k.21-23). Kolejne wezwanie do zapłaty pochodzi z maja 2019 r. (pismo k. 24).

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy. Treści i autentyczności dokumentów żadna ze stron nie kwestionowała toteż Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art 264 § 1 k.p. w brzmieniu obowiązującym w okresie, w jakim zakończono stosunek pracy, odwołanie od wypowiedzenia umowy o pracę wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia doręczenia pisma wypowiedzającego umowę o pracę. Obecnie termin ten wynosi 21 dni. Zgodnie natomiast z art. 265 § 1 k.p. jeżeli pracownik nie dokonał - bez swojej winy - w terminie czynności, o których mowa w art. 264, sąd pracy na jego wniosek postanowi przywrócenie uchybionego terminu. W myśl § 2 tego ostatniego artykułu wniosek o przywrócenie terminu wnosi się do sądu pracy w ciągu 7 dni od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu. We wniosku należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu.

Podstawą wzruszenia skutków prawnych nawet wadliwego rozwiązania umowy o pracę jest odwołanie się pracownika do Sądu w kodeksowym terminie, czego powódka nie uczyniła. Powódka przez kilka lat nie kwestionowała sposobu i samego faktu rozwiązania z nią umowy o pracę.

Powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika nie wniosła o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania. Nie podała przyczyny uchybienia terminowi. Wskazała jedynie, że dopiero wyrok Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie III Wydział Cywilny sygn. akt III C 1754/15 z dnia 27 marca 2018 r., gdzie stwierdzono nieważność uchwał rady nadzorczej pozwanego z dnia 28 czerwca 2014 r. Nr 2/06/2014 w sprawie wyboru członka zarządu i prezesa zarządu E. F., potwierdził niezgodność z prawem rozwiązania umowy o pracę z powódką.

Po pierwsze, należy zauważyć, że sygnatura sprawy o stwierdzenie nieważności wskazuje że toczyła się ona przed Sądem Okręgowym od 2015 r. i co najmniej od tego czasu powódka mogła posiadać wiedzę o okoliczności, z której obecnie wysuwa swoje roszczenie przeciwko byłemu pracodawcy.

Po drugie, nawet gdyby przyjąć, że właściwą datą odniesienia do oceny kwestii przywrócenie terminu do wniesienia odwołania jest data ogłoszenia lub uprawomocnienia się wyroku Sądu Okręgowego w sprawie III C 1754/15, to niewątpliwie powódka uchybiła terminowi, o którym mowa w § 2 art. 265 k.p. W październiku 2018 r. powódka ustanowiła pełnomocnika w sprawie o dochodzenie odszkodowania od Gminnej Spółdzielni (...) z siedzibą w W. (k. 20). Trzy miesiące później pełnomocnik powódki skierował do Spółdzielni wezwanie do zapłaty odszkodowania (k. 18-19). Negatywna odpowiedź Spółdzielni nosi datę 8 lutego 2019 r. (k. 21-23), a kolejne wezwanie do zapłaty z zapowiedzią skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego jest datowane na 17 maja 2019 r (k. 24). Pozew został wniesiony dopiero w październiku 2019 r. Wniesienie sprawy do Sądu zajęło więc powódce okres roku już tylko od ustanowienia pełnomocnika z ewidentnym naruszeniem terminu 7 dni na złożenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia odwołania, którego zresztą – jak już powyżej wskazano – strona *expressis verbis* nie sformułowała.

Na marginesie można tylko jeszcze wskazać na treść art. 291 § 1 k.p., zgodnie z którym roszczenia ze stosunku pracy ulegają przedawnieniu z upływem 3 lat od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Wymagalność roszczenia polega na prawnej możliwości dochodzenia świadczenia. Taką możliwość powódka posiadała od daty otrzymania wypowiedzenia. Zarzut przedawnienia został zgłoszony na rozprawie w dniu 31 sierpnia 2021 r.

Jeżeli pozew został wniesiony po upływie przedmiotowego terminu, Sąd oddał powództwo gdy terminu nie przywrócono. Rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło 25 lipca 2014 r., a pozew wpłynął w październiku 2018 r. Dlatego późniejszy pozew podlega oddaleniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.